

EX EPISTOLA AD GALATAS.

- CAP. II. *Creditum est mihi Evangelium præputii, sicut et Petro circumcisionis*, tract. 1, disp. 10, sect. 1, num. 21.
 CAP. V. *Ulinam abscondatur, qui vos conturbant*, tract. 3, disp. 5, sect. 5, num. 1.

EX EPISTOLA AD EPHES.

- CAP. II. *Superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum*, tract. 1, dispul. 9, section. 1, num. 3.
 CAP. IV. *Ad consummationem Sanctorum, donec occurramus omnes in virum perfectum*, ibid., sect. 8, num. 5.
 CAP. V. *Non habentem maculam neque rugam, ut sit sancta et immaculata*, ibid., sect. 1, num. 12.

EX EPISTOLA PRIMA AD THESSALONIC.

- CAP. V. *Prophetias nolite spernere*, tract. 1, disp. 8, sect. 3, num. 4.
 CAP. V. *Omnia probate, quod bonum est tenete*, tract. 1, disp. 20, sect. 2, num. 30.

EX EPISTOLA SECUNDA AD THESSALON.

- CAP. II. *Cum accepissetis a nobis verbum auditus fidei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed ut vere est verbum Dei*, tract. 1, disp. 3, sect. 12, num. 12.

EX EPISTOLA PRIMA AD TIMOTH.

- CAP. I. *Amittentes bonam conscientiam, circa fidem naufragaverunt*, tractat. 1, disputat. 7, section. 3, num. 4.
 CAP. III. *Qui bene administraverit, gradum bonum sibi acquiret, et fiduciam in fide*, tract. 1, disp. 1, sect. 1, num. 6.
 CAP. V. *Habentes damnationem, quia fidem etiam irritam fecerunt*, ibid., num. 3.

EX EPISTOLA SECUNDA AD TIMOTH.

- CAP. II. *Verbum Dei non est alligatum*, tract. 1, disp. 18, sect. 1, num. 2.
 CAP. II. *In magna domo non solum sunt vasa aurea et argentea, sed et lignea et fictilia*, tract. 1, disp. 9, sect. 1, num. 22.

EX EPISTOLA AD TITUM.

- CAP. I. *In fidelibus nihil est mundum*, tract. 1, disp. 17, sect. 3, num. 7.
 CAP. III. *Hæreticum hominem post unam et secundam correptionem devota*, tract. 1, disp. 20, sect. 1, num. 13; et disp. 21, sect. 1, num. 7; et tract. 3, disp. 8, sect. 6, num. 6.

EX EPISTOLA AD HEBRÆOS.

- CAP. VI. *Ut per duas res immobiles, quibus impossibile est mentiri Deum, firmissimum solatium habeamus*, tract. 1, disp. 3, sect. 5, num. 6, 8 et 9.
 CAP. XI. *Est autem fides sperandarum substantiarum*, tract. 1, disp. 1, sect. 2, num. 6.
 CAP. XI. *Argumentum non apparentium*, tract. 1, disp. 1, sect. 1, num. 2; et disp. 3, sect. 9, num. 18, et disp. 6, sect. 2, per tot.
 CAP. XI. *Sine fide impossibile est placere Deo*, tract. 1, disp. 17, sect. 3, num. 7.
 CAP. XI. *Credere oportet accedentem ad Deum, quia est*, tract. 1, disp. 3, sect. 6, num. 8; et sect. 9, num. 5.

EX EPISTOLA JACOBI APOSTOLI.

- CAP. I. *Postulet autem in fide nihil hæsitans*, tract. 1, disp. 1, sect. 1, num. 5 et 8.
 CAP. II. *Dæmones credunt, et contremiscunt*, tract. 1, disp. 6, sect. 6, num. 10.

EX EPISTOLA PRIMA PETRI.

- CAP. V. *Resistite fortes in fide*, tract. 1, disp. 1, sect. 1, num. 8.

EX EPISTOLA PRIMA JOANNIS.

- CAP. II. *Ex nobis prodierunt, sed non erant ex nobis*, tract. 1, disp. 9, sect. 1, num. 7 et 24.
 CAP. II. *Unctio docebit vos de omnibus*, tract. 1, disp. 4, sect. 1, num. 7.
 CAP. IV. *Timor non est charitate*, tract. 2, disp. 1, sect. 4, num. 15.
 CAP. *Charitatis foras mittit timorem*, tract. 1, disp. 6, sect. 10, num. 6; et tract. 2, disp. 1, sect. 4, num. 15 et seqq.

EX APOCALYPSI.

- CAP. XIII. *Agnus occisus ab origine mundi*, tract. 1, disp. 2, sect. 6, num. 4.

INDEX RERUM

QUÆ IN HOC VOLUMINE CONTINENTUR.

ABBAS.

Abbat, an saltem ex consuetudine et Pontificis concessionem sint ad Concilium generale convocandi, tract. 1, disput. 11, section. 1, num. 18.

ABRAHAM.

Non cognovit evidenter, sed per solam fidem, Deum esse qui sacrificandum filium præcepit, tract. 1, disp. 3, sect. 8, num. 11.

ABSOLUTIO.

De absolutione ab hæresi et excommunicatione, vide HÆRESIS, et EXCOMMUNICATIO.

ACCIDIA.

1. Accidia quid, tract. 3, disp. 6, sect. 3, num. 1. Est peccatum contra charitatem, ibid. Est tristitia de bono Dei extrinseco, ut a nobis præstando, num. 2.
2. Accidia specialis potest etiam versari circa proximum, num. 3. Est peccatum ex suo genere mortale, post odium Dei, maximum, num. 4.
3. Accidia circa statum perfectionis, an sit mortale, ibid.
4. Accidia inter septem capitalia vitia merito numeratur, num. 5.

ACTUS.

1. Actus omnes, tam intellectus quam voluntatis, unicuique habent respectum ad objectum formale et materiale, tract. 1, disp. 6, sect. 1, num. 6.
2. Actus interni quomodo cadere possint sub Ecclesiæ præceptum, tract. 1, disp. 3, sect. 4, num. 14.
3. Actus fidei, vide FIDEI ACTUS.
4. Actus spei, vide SPES.
5. Actus charitatis, vide CHARITATIS ACTUS.

ADAM.

1. In Adamo incepit Ecclesia produci, tract. 1, disp. 9, sect. 2, num. 3.
2. Adamus nunquam fidem amisit, ibid.

EMULATIO.

1. Non est intrinsece mala, tract. 3, disp. 6, sect. 4, num. 1.
2. Emulatio in bonis spiritualibus potest esse bona, ibid. Affectus fidei, vide VOLUNTAS CREDENDI.

ALIENATIO.

Alienare bona sua valide et licite, an possit hæreticus ante sententiam declaratoriam, vide verbo BONA.

AMICUS, AMICITIA.

1. Amici an inimici dilectio magis meritoria, tract. 3, dis. 2, sect. 3, num. 6.
2. Pro amico mori an liceat, vide CHARITATIS ORDO, num. 10.
3. Amicitia quotuplex, tract. 3, disp. 3, sect. 2, num. 3. Divina ab humana in quo differat, tract. 3, dispnt. 1, sect. 1, num. 4.
4. Amicitia inter justos et Deum vera intercedit, tract. 3, disp. 3, sect. 2, a num. 2.
5. Amicitia hominis ad Deum est ipsa charitas, ibid., num. 5.
6. Amicitia acquisita hominis ad Deum ut auctorem naturæ, nec de facto datur, nec in statu puræ naturæ daretur, disp. 3, sect. 5, num. 4.
7. Amicitia humana est virtus specialis inter cæteras morales acquisitas, sect. 2, num. 2. Non tamen distincta ab ea per quam honeste amatur proximus amore naturali, ibid., num. 5.

AMOR, AMARE.

1. Amor Dei supernaturalis et naturalis non negandus, tract. 3, disp. 1, sect. 2, num. 4.
2. Amabilius alio potest tripliciter quidpiam esse: objective, appetitive, intensive, disp. 1, sect. 4, a num. 1.
3. Amor appetitivus quomodo dignoscatur, ibid., num. 4.
4. Esse amabile primario confertur a gratia, a charitate secundatio, tract. 3, disp. 2, sect. 1, num. 2.
5. Amor Dei et proximi an procedant ab eodem habitu charitatis, disp. 1, sect. 3, a num. 5. An sint actus ejusdem speciei, vel esse possint, disp. 2, sect. 2, num. 7, vide CHARITAS, et PROXIMUS.
6. Per actus amoris Dei auctoris naturæ acquiritur habitus naturalis, tract. 3, disp. 3, sect. 5, num. 1. An sit ille habitus virtutis, et quam perfectæ, ibid., num. 2.
7. Illo eodem habitu qui respectu Dei una virtus est, potest amari proximus propter Deum, ibid., num. 3. Per actus naturales amoris honesti erga proximum, acquiritur habitus cujusdam virtutis naturalis, ibid., num. 5. Est distinctus ab habitu amoris Dei, ut auctor est naturæ, ibidem.
9. Amore naturali amantur omnes homines per eundem habitum naturalem, tract. 3, disp. 3, sect. 6, num. 4.
10. Amor Dei super omnia, in quo consistat, tract. 3, disp. 1, sect. 4 a num. 10; et disp. 5, sect. 2, a num. 1. Vide CHARITAS.

11. Amari potest Deus ut summum bonum in commodum ipsius amantis, amore honesto et supernaturali, qui nonsit charitatis, tract. 2, disp. 4, sect. 3, num. 4.
12. Hoc amore non referimus Deum ad nos ut ad finem, neque est proprie loquendo usus Dei, ibid., num. 7.
13. Amor benevolentiae erga seipsum potest esse supernaturalis, quamvis naturalem supponat, ibid., num. 8.
Vide spes, a num. 7.

APOSTASIA, APOSTATA.

1. Apostasia quid, tract. 1, disp. 16, sect. 5, num. 1. In triplex membrum partitur, num. 2.
2. Ad apostasiam contra fidem, requiritur recessus a fide iam suscepta, ibid., num. 3. Etiam a totali fide Christi, communior sententia, ibid.
3. Apostasia proprie reperitur etiam in haeretico deficiente, quamvis non sit ejusdem integritatis ex parte materiae cum judaismo aut paganismo, ibid., num. 5 et 6.
4. Apostatae per antonomasiam sunt, quia fide Christi usquequaque recedunt, eodem num. 6.
5. Apostasia non est species infidelitatis, sed circumstantia aggravans quamcumque speciem, a num. 8.
6. Apostasiae circumstantia semper in confessione aperienda est, num. 10.
7. Apostasia in ficti baptizato est circumstantia mutans speciem etiam physice, non item in catechumeno, eodem num. 10.
8. Apostatarum poenae, vide PENA HERETICORUM.

APOSTOLUS, APOSTOLICUS.

1. Apostoli habuerunt potestatem spiritualem in totum orbem, tract. 1, disp. 10, sect. 1, num. 1.
2. Apostoli quinam vere ac proprie fuerint, ibid., num. 2. Omnes potestatem jurisdictionis immediate a Christo acceperunt, num. 3.
3. Apostolis non ita prorsus succedunt Episcopi, ut Papa Petro, num. 4.
4. Apostoli caeteri an a Petro aut potius a Christo immediate fuerint in Episcopos consecrati, a num. 7. Quando et quo in loco fuerint a Christo ordinati, num. 9.
5. Caeteris Apostolis in jurisdictione in universum orbem Petrus superior, ibid., a num. 12. Solus habuit potestatem ordinariam sibi et successoribus, ibidem.
6. Apostoli caeteri quomodo in jurisdictione pares, ibid., num. 11.
7. Apostoli qui supervixerunt Petro, fuerintne subditi Romano Pontifici qui Petro successit, ibid., num. 28.
8. Apostoli an fidem amiserint in triduo Passionis, disp. 9, sect. 5, a num. 6.
9. Apostolos fidem praee omnibus explicitam habuisse, quam certum, tract. 1, disp. 2, sect. 6, num. 13.
10. Apostolicam esse Ecclesiam Christi ipsa fides docet, tract. 1, disp. 9, sect. 7, num. 6. Unde dicatur apostolica, ibid.

ARMA.

- Arma an liceat vendere injuste bellantibus, tract. 3, disp. 10, sect. 4, num. 5.

ARTICULUS FIDEI.

1. Articulus fidei quid addat supra propositionem de fide, tract. 1, disp. 2, sect. 5, num. 10.
2. Articulorum fidei numerus quis, ibid.
3. Articuli fidei an omnes, et quomodo sint in lege gratiae ex praeepto explicite credendi, disp. 13, sect. 4, num. 5 et sequent.

ARTICULUS MORTIS.

1. In articulo mortis quilibet sacerdos potest quemlibet a quolibet peccato et censura, etiam haeresis, absolvere, tract. 1, disp. 21, sect. 4, num. 22.
2. Articulus mortis, et periculum morale ejus quoad hoc idem sunt, num. 23.
3. In articulo mortis ut possit quis ab haeresi absolvi perquemlibet sacerdotem, debet esse necessitas, non solum ex parte poenitentis, sed etiam ex parte confessoris, ibid., num. 24.
4. Absolutio ab haeresi in articulo mortis relinquit obligationem comparandi personaliter coram Pontifice, si confessus periculum evadat, num. 25. Si per se comparere nequeat, non tenetur per alium adire, ibidem.
5. Facultas absolvendi in articulo mortis an extendatur ad eos qui censentur perpetuo impediri, ne per se possint ante Papam comparere, ibid., numer. 26.
6. In articulo mortis tenetur quis actum charitatis Dei elicere, si conscientiam habeat peccati mortalis. Idque etiam si sit copia confessoris, tract. 3, disp. 5, sect. 2, num. 3.

ASSENSUS.

Vide FIDEI ACTUS ET CONCLUSIO.

AUDITUS.

Ad auditum fidei an et quomodo compelli possint infideles non apostatae, subditi aut non subditi, vide INFIDELIS, a n. 7.

B

BAPTISMUS.

1. Baptizari an possint infidelium filii invitatis parentibus, tract. 1, disp. 18, sect. 5, num. 11 et 13, remissive.
2. Baptismus non requiritur ad haeresim fori interni, tract. 1, disp. 9, sect. 3, num. 4; nec si detur, necesse est ut sit validus, num. 7.
3. Baptismus validus, per se loquendo, requiritur ad haeresim fori externi, num. 8; per accidens potest non requiri, num. 9.

BEATI.

1. In Beatis non manet intellectualis habitus fidei per lumen gloriae, sed per solam suspensionem influxus debitam ratione status, ibid., num. 5.
2. Beati de facto nullos exercent fidei actus, tract. 1, disp. 6, sect. 9, num. 7.
3. Nec possunt de potentia ordinaria, disp. 3, sect. 9, num. 20.
4. Beati de potentia absoluta possunt habere actus fidei divinae, etiam de his quae in verbo vident, ibid., num. 22 et 23; et disp. 6, sect. 9, num. 7.
5. In Beatis manet timor filialis, etiam quoad actum, tract. 2, disp. 1, sect. 4, num. 18.
6. Beati quos timoris actus eliciant, ibid., num. 19 et 20.

7. In Beatis manere potuit, quamvis non maneat, timor etiam servilis, sed honestus, tract. 2, disp. 4, sect. 4, num. 20.
8. In Beatis manet spes quoad habitum, ead. disp. 4, sect. 8, num. 5.
9. Beati quos spei actus elicere possint, n. 5, 6 et 7.
10. In Beatis manet poenitentia quoad substantiam habitus, eod. num. 7.
11. Beati magis amant, ex charitate sanctiores in patria, quam minus sanctos, qui tamen in via sibi fuerant conjunctores, tract. 3, disp. 9, sect. 4, num. 22 et 23.
12. Beatus quisque sese ipsum plus amat quam caeteros, uno excepto Christo Domino, eod. num. 23.

BELLUM.

1. Bellum absolute multiplex, tract. 3, disp. 13, in praeludio.
2. Bellum esse intrinsece malum, et peculiariter Christianis prohibitum, quorundam error, ibid., sect. 1, num. 1; refellitur, num. 2 et 3.
3. Bellum defensivum non solum est licitum, sed interdum etiam praeeptum, ibid., num. 4.
4. Bellum aggressivum potest esse honestum et necessarium, num. 5.
5. Bellum defensivum et aggressivum, quid, et in quo differant, num. 6.
6. Bellum ut honeste fiat, quae conditiones servandae, eadem sect. 1, num. 7.
7. Bellum jure naturae legitime potest indici a principe, vel republica quae superiorem non habet in temporalibus, eadem disp. 13, sect. 2, num. 1. Secus dicendum de principe, vel republica imperfecta, num. 2. Quid si antiquissima consuetudine aliud servetur, aut rex supremus sit negligens in vindicanda injuria, ibidem.
8. Ad bellum indicendum sufficit interdum voluntas supremi principis interpretativa, ibid., num. 3. Quid si capiantur inimici in territoriis alicujus reipublicae imperfectae, ibid.
9. Ad bellum indicendum quis censendus supremus princeps, et quae respublica perfecta, num. 4.
10. Bellum sine legitima auctoritate indicens peccat etiam contra justitiam, quamvis adsit justa causa, ead. sect. 2, num. 6. Tenetur ad restituendum cum expensis, quidquid ultra res suas recuperat, et poenas injuste bellantium incurrit, ibid.
11. Rex christianus bellum indicens in causa justa, sed tamen contra Pontificis prohibitionem, an peccet contra justitiam, vel solum contra obedientiam, num. 7.
12. Bellum defensivum nulla lege clericis interdicitur; nec bellum aggressivum jure naturali, tract. 3, disp. 13, sect. 3, num. 1.
13. Bellum aggressivum licite indicere possunt, si qui sunt Episcopi temporaliter supremi; nec irregularitatem incurrent, positis aliis belli conditionibus, ibid., num. 2.
14. Bellum per se exequi clericis solo ecclesiastico jure prohibetur, num. 3. In quo potest Papa dispensare, num. 4.
15. Praeeptum non bellandi obligat sub mortali clericos in sacris constitutos, num. 5. Quid de existentibus in minoribus, ibid. Clerici bellantes non peccant praecise contra justitiam, sed contra religionem vel obedientiam, ibid.

16. In bello injusto in quo aliquis occiditur aut mutilatur, omnes milites irregularitatem incurruni, sive sacerdotes sint, sive non, num. 6.
17. Quid si bellum sit justum, ibid.
17. Pontifex dispensans cum clerico ad bellum, an dispenset in irregularitate, eod. num. 6.
18. Clerici in bello exhortantes ad praedium, aut consiliantes ut quis ad bellum eat, an irregulares sint, num. 7.
19. In bellantium clericorum irregularitate solus Pontifex dispensare potest, nisi res sit occulta, eod. num. 7.
20. Bellum aggressivum nequit esse justum, nisi subsit gravis injuria, quae alia ratione vindicari aut reparari non potest, tract. 3, disp. 13, sect. 4, a num. 1.
21. Bello justo triplex injuria causam dat, num. 3.
22. Belli justa causa esse potest, ut injuriam inferens juste puniatur ob solam vindictam, si recuset absque bello satisfacere, num. 5, 6 et 7.
23. Bellum aggrediens sine justa causa, non solum contra charitatem, sed etiam contra justitiam peccat, ibid., num. 8.
24. Bellum an aliquando illicitum sine injustitia, et obligatione resituenti, num. 8 et 9.
25. Bellum etiam justum ut licite ineat, quanta praerequiratur victoriae spes, num. 10.
26. Bellum infidelibus nequit indici ob solum infidelitatis titulum, tract. 3, disp. 13, sect. 5, num. 1. Nec ob solam vindictam peccatorum quae in Deum committuntur, etiam si sint contra naturam, num. 1, 2 et 3. Nec titulo domini, quasi Papa vel imperator sit minus totius orbis, num. 4. Quid si infideles sint adeo barbari et inepti, ut sese convenienter regere non possint, num. 5.
27. Belli justii nullus est titulus ita proprius Christianorum, ut suo modo non conveniat principibus infidelibus, ibid., num. 6, 7 et 8.
28. Bellum, vide INFIDELIS ET PREDICATIO.
29. Ad ineundum bellum tenetur princeps causam prius diligenter examinare, ead. disp. 13, sect. 6, num. 1. Quid quando altera pars est probabilior, aut quando aequaliter dubitatur utrinque, et altera pars possidet, num. 2 et 3. Quid si neutra possideat, num. 4.
30. In dubio de justitia belli, an teneatur princeps iudicium prudenti viro committere, num. 5 et 6.
31. Ad bellum si vocentur duces, aut alii regni principes, ad quantam teneantur justae causae certitudinem, num. 7. Quid de communi milite subdito, num. 8 et 9. Quid de stipendiario non subdito, ibid., a num. 10.
32. Ante bellum inchoatum tenetur princeps proponere justam belli causam, et a republica contraria condignam petere restitutionem, ead. disp. 13, sect. 7, num. 3. Si offeratur restitutio, tenetur acceptare, et a bello desistere, ibid. Quid si offeratur post bellum inchoatum, n. 4 et 5.
33. Post bellum inchoatum, toto tempore ante partam victoriam, quae damna possint hostibus inferri, ibid., num. 6. Quae post partam victoriam, num. 7. Bona aliena immobilia inter bona hostium reperta, an possint occupari, num. 8. Quid de bonis mobilibus attento jure naturae, ibid. Quid stando in jure positivo, num. 9.

34. Belli damnis qui censeantur obnoxii ex parte hostili, *ibid.*, a num. 10.
Vide **INNOCENTES**.
35. In bellis Christianorum, victi a victoribus non captivantur in mancipia, nisi sint apostatae, num. 13.
36. In bello quam habeant immunitatem bona, loca et personae ecclesiasticae, *ibid.*, num. 14.
37. In bello post partam victoriam, quae damna possunt victis hostibus inferri, num. 20.
38. Bellum potest aliquando esse contra charitatem, quamvis non sit contra justitiam, num. 21.
Quid si fiat voluntarie ex utraque parte, tamen sine justa causa, num. 22.
39. In bello, an liceat uti insidiis vel pactam fidem violare, ead. sect. 7, num. 23.
40. Bellare an liceat in die festo, num. 24.
41. In bello an possit princeps christianus in auxilium convocare principes infideles, aut illis in bello justo auxiliari, num. 25.
42. Bellum reipublicae contra principem, vide **SEDITIONE**
43. Bellum privatum, vide **DUELLUM**.

BENEFACITOR, BENEFICENTIA.

- Benefactor an beneficiatus sit magis ex charitate diligendus, tract. 3, disp. 9., sect. 4, num. 9.
- Benefactor insignis, an aliquando praerendus patri, *ibid.*, num. 15.
- Beneficentia est actus exterior a charitate elicitus, tract. 3, disp. 2, sect. 1, num. 7.
An dari possit circa Deum, *ibid.*

BENEFICIA ECCLESIASTICA

- Beneficiis ecclesiasticis privantur haeretici, non divino jure, sed ecclesiastico, tract. 4, disp. 24, sect. 5, num. 16.
- Ad dimittendum beneficium non tenetur haeticus ante latam sententiam, num. 19.
Et secreto respiscens potest tuto illud retinere absque nova collatione, *ibid.*
- Beneficii jus infirmatur, ac veluti confiscatur in haeretico, ante sententiam latam, num. 20.
- Novi beneficii collatio facta haeretico, etiam per accidens occulto, ipso jure nulla est, num. 20.
- Beneficiis ante obitum non privatur suspectus etiam vehementer de haeresi, tract. 4, disp. 24, sect. 2, num. 5.
Per suspicionem autem facti vehementem fit inhabilis ad nova recipienda, num. 6.
- Beneficiis quomodo priventur filii haeticorum aut fautorum, vide **FILII HAETICORUM**, num. 4.

BONA, SEU FACULTATES TEMPORALES.

- Bonorum alienationes ab haeretico factae ante sententiam judicis non sunt invalidae, tract. 4, disp. 22, sect. 4, num. 2 et 3.
Imo neque illicitae, si absque fraude fiant, num. 4.
- Bonorum alienatio facta ab haeretico potest a fisco post sententiam latam retractari et annullari, quocumque tempore facta sit post crimen commissum, *ibid.*, num. 5.
Idque etiamsi bona fide emptor, verbi gratia, contrahat, num. 6.
An etiam quando alienatio facta est proxime ante tempus delicti, et ut praesumitur dolo malo ad evitandam poenam, *ibid.*
- Quid si bonorum possessor jam ad praescriptionem pervenerit, num. 7.

- Bona illa an auferenda, nihil omni no dando, vel relinquendo possessori, num. 8 et 9.
An recuperentur a fisco cum quolibet augmento in eis facto, num. 10.
- Bonorum fructus an recuperentur a fisco, si exstant, sect. 4, num. 11.
Quid de fructibus consumptis bona vel mala fide, num. 12 et 13.
- Bona omnia haeretici sive mobilia, sive immobilia, confiscantur, disp. 22, sect. 5, num. 1.
Requiritur tamen ut tempore delicti, vel saltem ante sententiam judicis, proprium in ea jus habuerit, num. 2.
- Bona omnia quae transferri possunt ad extraneos, cadunt sub fisco, *ibid.*, num. 3.
Non sic quae ad haeredes extraneos non transferuntur, num. 4.
Quid si transferri possint in sola vita haeretici, *ibid.*
- Bona haeretici aliqua licet in poenam auferantur, non tamen proprie confiscantur, et quae illa sint, *ibid.*, num. 6.
- Bona haeretici non sunt confiscanda in damnum alicujus tertii, saltem per se, num. 7.
Quid si tertius sit uxor, num. 8.
Quid si filius aut pater, num. 9.
- Bona castrensia filii non confiscantur propter haeresim paternam, sed propter suam propriam, num. 9.
Quid de bonis adventitiis, seu profectitiis, *ibid.*
- Bona haeretico sub conditione donata, an confiscanda sint, num. 10.
Quid de bonis illi in testamento relictis, quae postermen commissum deferuntur, num. 11.
Quid de bonis emphiteuticis aut feudalibus, *ibid.*
- Bona primogeniturae aut majoratus an confiscanda ob haeresim ultimi possessoris, ead. sect. 5, num. 12.
- Bona regia an et qualiter propter haeresim confiscari dicantur, ead. disp. 22, sect. 6, num. 2, 3 et 9.
- Bonorum dominium aut usus, an et quando propter haeresim transeat ad fisco, vide **DOMINIUM** et **CONFISCATIO**.
- Bona superflua quaenam censenda sint stante gravi vel communi proximi necessitate, tract. 4, disp. 7, sect. 3, num. 9.
- Ex quibus bonis sit facienda eleemosyna, ead. disp. 7, sect. 2, per totam.
- Bona ecclesiastica quam habeant in bello immunitatem, tract. 3, disp. 13, sect. 7, num. 14.

BULLA.

- Virtute Bullae specialis aut jubileae, an absolvi quis posset a peccato haeresis par accidens occulto, tract. 1, disp. 21, sect. 4, num. 20 et 21.
- In Bulla Coenae Domini qui haeticorum libri, et quomodo, aut sub qua censura probibeantur, vide **LIBER**, a num. 2.

C**CANONICUS.**

Canonicus liber, aut scriptor, vide **SCRIPTURA**.

CANONIZATIO.

- In canonizatione Sanctorum errare non potest Pontifex, tract. 4, disp. 5, sect. 8, num. 8.

CATECHUMENUS.

- Catechumeni fideles an sint vera membra Ecclesiae, tract. 1, disp. 9, sect. 1, a num. 17.
- Catechumenus ante baptismum potest esse haeticus, disp. 16, sect. 4, num. 9.
- Apostasia in catechumeno non est circumstantia mutans speciem, *ibid.*, sect. 5, num. 6.
- Catechumenus haeticus non subditur poenis ecclesiasticis, tract. 4, disp. 19, sect. 5, num. 8 et 9.

CATHOLICA.

- Catholicam propriissime esse Ecclesiam Christi, de fide est, tract. 1, disp. 9, sect. 7, num. 5.
- Catholica quot de causis dicatur Ecclesia, *ibid.*
- Catholica fides et theologica quid sint, et in quo differant, tract. 4, disp. 3, sect. 10, num. 3 et 4.

CAPTIVUS.

- Captivus inter Turcas non licet remigare contra Christianos, tract. 3, disp. 10, sect. 4, num. 9.

CARDINALES.

- Ad Cardinales de jure ordinario pertinet ferre suffragia in Concilio generali, tract. 1, disp. 11, sect. 1, num. 17.
- Ex numero Cardinalium an necessario sit Papa eligendus, tract. 1, disp. 10, sect. 4, num. 19.
- Non a Cardinalibus, sed a generali Episcoporum Concilio ferenda esset sententia declaratoria criminis in Papam, si forte fieret haeticus, ead. disp. 10, sect. 6, num. 7.
- In Cardinalem haeticum an inquirere, aut procedere possint Inquisitores, tract. 4, disp. 21, sect. 6, num. 25.

CHARITATIS OBJECTUM.

- Charitatis objectum materiale primum et praecipuum est Deus, tract. 3, disp. 1, sect. 1, num. 1.
Minus praecipuum proximus, num. 2, vide **PROXIMUS**.
- Ad charitatis objectum quomodo spectent bona supernaturalia, num. 7.
Quomodo aliae res naturales et inanimatae, num. 8.
- Charitatis objectum materiale quod et quodplex, *ibid.*, num. 9.
- Charitatis objectum formale Deus sub ratione summi boni supernaturalis, ac per se amabilis, ead. disp. 1, sect. 2, per totam.
- Charitatis objectum formale adaequatum est sola Dei bonitas increata, et quomodo, sect. 3, num. 8, vide **PROXIMUS**.
- Inter objecta charitatis an aliquis ordo, vide **CHARITATIS ORDO**.

CHARITATIS ACTUS.

- Amare Deum propter seipsum, est actus a charitate elicitus, tract. 3, disp. 2, sect. 1, num. 1.
- Actus charitatis erga Deum non est necessario amor Dei super omnia, *ibid.*, num. 2.
- A charitate etiam elicetur desiderium boni divini, num. 3.
Necnon gaudium de bonis Dei propter ipsum, n. 4.
Imo et odium, fuga et tristitia circa malum divino bono contrarium, num. 5.
- Charitatis hos actus exercet proportionaliter circa seipsum et circa proximum, *ibid.*, num. 6.
- Praeter dictos nullum alium interiore actum habet charitas, eod. num. 6.
Habet tamen exteriorem actum beneficentiae, n. 7.

- Actus quo diligitur proximus immediate propter bonitatem creatam in eo inhaerentem, specie distinguitur ab actu amoris Dei, tract. 3, disp. 2, sect. 2, num. 4.
An etiam quo diligitur proximus propter bonitatem increatam, num. 5 et 6
- Omnis actus charitatis adeo est bonus et honestus, ut nec ex indebita circumstantia possit vitiari, sect. 3, num. 1.
Est ex natura sua supernaturalis, num. 2.
- Inter charitatis actus quis sit ordo perfectionis, *ibid.*, a num. 3.
- Charitatis actus an possit esse intensior in viatore aliquo, quam in alio comprehensore, tract. 3, disp. 3, sect. 4, num. 5.
- Idem numero actus elicitus in via an possit in patria continuari, ead. disp. 3, sect. 3, num. 1, 2 et 3.

CHARITATIS HABITUS.

- Charitatem esse qualitatem et habitum creatum contra Magistrum statuitur, tract. 3, disp. 3, sect. 1, num. 1.
- Est virtus supernaturalis voluntati infusa, num. 2.
- An aliquis habitus charitatis suo modo in appetitu sensitivo reperitur, *ibid.*
- Charitas est virtus omnium quae in hac vita infunduntur, perfectissima, num. 3.
Idque etiam in esse entis seu naturae, num. 4.
Est lumine gloriae inferior, *ibid.*
- Charitas non solum est semper in statu virtutis, sed forma etiam virtutum, num. 5.
- Charitatis habitus est propria virtus amicitiae hominis ad Deum, ead. disp. 3, sect. 2, num. 5.
- Idem habitus charitatis et specie et numero, qui habetur in via, conservatur in patria, sect. 3, num. 1.
An idem de actu dicendum, num. 1, 2 et 3.
- Charitas viae et patriae habent gradus ejusdem intensiois intersiois inter se, sect. 4, num. 3.
- Charitatis habitus potest esse intensior in aliquo viatore qua in alio comprehensore, num. 4.
- Charitas patriae an excedat in intensioe summam quam quis habuit in via, *ibid.*, num. 5
- Charitas patriae excedit in statu quaecumque charitatem viae, atque adeo est simpliciter perfectior, *ibid.*, num. 6 et 7.
- Charitas est simpliciter perfectior quam misericordia, tract. 3, disp. 4, sect. 3, num. 4.
Quo sensu D. Thomas misericordiam preferat charitati, num. 5.
- Charitas quomodo pellat, minuat, vel periciat timorem, tract. 2, disp. 1, sect. 4, a num. 15.

CHARITATIS PRAECEPTUM.

- Charitatis praeeptum omnibus imponitur, tract. 3, disp. 3, sect. 1, num. 1.
Non continetur proprie inter praeepta Decalogi, *ibid.*
- Charitatis praeeptum, ut spectat ad Deum finem naturalem, naturale est; ut ad Deum finem gratiae, simpliciter supernaturale, num. 2 et 3.
Est tamen connaturale ipsi gratiae, *ibid.*
- In praeepto charitatis quid importet particula (super omnia), sect. 2, num. 1.
- Modus charitatis, an cadat sub praeeptum, num. 5.
An habitus charitatis, num. 6.
- Ex praeepto charitatis an exterior aliqua obligatio oriatur, num. 7.